

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.379/2016/11. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Kajtár Takács Hegymegi - Barakonyi,
Baker&Mckenzi

Ügyvédi Iroda
(ügyintézők: dr. Kajtár Géza és dr. Hegymegi-
Barakonyi Zoltán ügyvédek,

Az alperes: alperes nevea

Az alperes képviselője: Dr. Nagy Gábor jogtanácsos
Dr. Takács Dániel András jogtanácsos

A felperesi beavatkozó: Kockázatkutató Intézet Nonprofit Kft.

A beavatkozó képviselője: Szirtes Gábor ügyvezető

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 2016. február 16. napján kelt 26.K.34.746/2014/26.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.34.746/2014/26. számú ítéletét és az alperes 2512549848 számú határozatát az innovációs járulék és az ezzel kapcsolatos jogkövetkezmények tekintetében - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú adóhatóságot e körben új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (azaz háromszázezer) forint elsőfokú és 150.000

(azaz százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a felperesi beavatkozóval - 2009 - 2010. években - több szerződést kötött kutatás-fejlesztési tevékenység elvégzésére. A felperesi beavatkozó 2010. évben a felperes részére N.S. K. (NSK) tanulmányokat adott át a felperesnek, aki a szerződésekben szereplő bruttó összegekkel (50.000.000 Ft +25.000.000 Ft +25.000.000 Ft) összesen 100.000.000 Ft-tal csökkentette innovációs járulékát.
- [2] Az adóhatóság a felperesnél 2010-2011. évekre valamennyi adóra és költségvetési támogatásra kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Az elsőfokú adóhatóság a revízió eredményeként hozott határozatában a felperes terhére több adónemben, így innovációs járulék adónemben is adókülönbözetet állapított meg, adóbírsággal sújtotta, késedelmi pótlékot számított fel.
- [3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a határozatában az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy az innovációs járulék tekintetében megállapított adókülönbözetet 100.000.000 Ft-ról 62.500.000 Ft-ra csökkentette, emiatt az adóbírságot 42.789.000 Ft-ra a késedelmi pótlékot pedig 15.256.000 Ft-ra szállította le. Módosította a felperes javára előírható adókülönbözetet is, és megállapította, hogy a felperes adózás előtti eredménye 2010. évben 40.880.000 Ft-al csökken, 2011. évben pedig 46.918.000 Ft-al nő, a társasági adóalapja 2010. évben 805.798.000 Ft-tal csökken, 2011. évben pedig 758.880.000 Ft-al csökken, ezt meghaladóan az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Az alperes határozata az elsőfokú határozat innovációs járulékkal kapcsolatos 14. pontja tekintetében a következőket tartalmazza:
- [5] A felperes és felperesi beavatkozó között létrejött kutatási szerződések értelmében a felperesi beavatkozó 20.000.000 Ft + áfa értékben vállalta az ingatlan és építőipari ágazatokra vonatkozó kutatás elkészítését, 40.000.000 Ft + áfa értékben a kereskedelemre és a javításra vonatkozó kutatást, 20.000.000 Ft + áfa értékben pedig a szállítási tevékenységre és a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó kutatást. Az ingatlan-forgalmazás és az egyéb járműgyártás és javítás tekintetében a kutatások elsőként a felperes részére kerültek értékesítésre és a Szellemi Tanulmányok Nemzeti Hivatala (SZTNH)

szakvéleménye értelmében ezek megfeleltek a Kutatási és Technológia Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (KTIA tv.) rendelkezéseinek, ezért ezek kapcsán, összesen 37.500.000 Ft összeg erejéig, a felperes jogosult az innovációs járulék csökkentésére tekintettel arra is, hogy e kutatásokkal kapcsolatban nem bizonyított, hogy többszörös értékesítésként, vagy nem első értékesítésként jutottak a felperes birtokába.

- [6] Az SZTNH szakvéleménye szerint az alaptanulmányként szolgáló NSK módszertani innovációja miatt alapkutatásnak minősül és az erre épülő ágazat specifikus tanulmány is megfelel a KTIA tv. 12. § a) pontja szerinti kutatás-fejlesztés alapkutatás típusának. A felperesi beavatkozónál elvégzett egyes adókötelezettségek vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként azonban az állapítható meg, hogy a felperes részére átadott NSK-t a felperesi beavatkozó nemcsak a felperes, hanem mindazok számára biztosította, akikkel szerződést kötött. Az NSK átadására elsőként nem a felperessel kötött szerződést a felperesi beavatkozó, aki valamennyi vele szerződő fél számára ugyanazon tanulmányt adta át.
- [7] A rendelkezésre álló adatok egyértelműen alátámasztják, hogy nem a felperes által megrendelt kutatás-fejlesztés zajlott, illetve a kutatás-fejlesztés nem a felperessel megkötött szerződés eredményeként jött létre, hanem csupán a korábban elkészült adatokkal való kereskedés, egy korábban elkészített tanulmány üzletszerű adásvétele valósult meg. A felperes számára „a megismerést lehet, hogy ezek a tanulmányok eredményezték, azonban objektív tényként az volt jelen, hogy ezekben a tanulmányokban foglaltak új ismeretanyagot, új eljárást, vagy műszakilag új szolgáltatást, új termék létrehozására irányuló tevékenységet nem igazoltak”.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság jogszerűen értékelte az egyes szerződések megkötését és teljesítését, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy egy időben kapta volna meg a többi társasággal együtt a tanulmányokat, mivel mások részére a felperesi beavatkozó időben előbb teljesített. A felperes önálló megállapodást kötött a felperesi beavatkozóval, egyedüli megrendelőként, tehát nem olyan szerződést írtak alá a felek, amelyet több megrendelő, ugyanazon szervezettel kötött volna.
- [9] Az adózói tudattartalomtól független, hogy a neki átadott tanulmány új ismeretanyagot tartalmaz-e, és mivel a tanulmány más korábban értékesített tanulmányokkal szövegszerűen egyezik, egyértelmű, hogy nincs belefoglalva felperes részére nyújtott ismeret. Az, hogy a tanulmányhoz tartozóan ismeretanyag eljutott a felpereshez, még nem jelenti egyértelműen azt, hogy ez K+F tevékenységnek minősülne. A már meglévő ismeretanyagot nem lehet alapkutatásnak, alkalmazott kutatásnak értékelni, ezért a KTIA tv.-ben előírt törvényi

feltételeket és célokat a felperesnek átadott tanulmányok nem teljesítik. Valódi kutatás-fejlesztés csak az első megrendelés alkalmával valósul meg.

- [10] Egy adott kutatómunka eredményét többször is fel lehet használni, de ugyanazon tudományos munkához kapcsolódó költségekkel a fizetendő innováció járulék összegét kizárólag egy gazdálkodó szervezet, az első megrendelő csökkentheti és ő is csak akkor, ha járulékcsökkenésre jogosító előírásoknak maradéktalanul megfelel. A többszöri értékesítés miatt a tartalmi elemek vizsgálatától is el lehet tekinteni, mivel ebben az esetben nem kutatás valósul meg a felperes számára, hanem csak egy már korábban elkészített tanulmány adásvétele. Megfelelő időben történő megrendelés híján kutatási szempontból a tanulmány megfelelhet a KTIA tv. 4. § (3) bekezdésének, tekintettel a KTIA tv. 12. §-ára, de finanszírozási szempontból nem, mivel a megrendelés eleme valójában hiányzik.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [11] A felperes keresetében kérte az innováció járulékkal és ennek jogkövetkezményeivel kapcsolatos alperesi döntés megváltoztatását, 62.500.000 Ft adóhiány, 31.250.000 Ft adóbírság és az erre tekintettel felszámított késedelmi pótlék törlését, másodlagosan hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését.
- [12] A felperesi beavatkozó a felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte. Azzal érvelt, hogy nem tanulmányok értékesítésére, hanem kutatásra szolgáló szerződések kötött. A kutatást megrendelő, ezt finanszírozó vállalkozásokkal jóval a kutatás befejezését megelőzően került szerződéses viszonyba, tehát nem elkészült tanulmányokkal kereskedett. A felperes a kutatás egyik előfinanszírozója volt és a kutatás eredményét egyszerre adta át valamennyi előfinanszírozó társaságnak. Hangsúlyozta, hogy ellenőrzése során az adóhatóság már megállapította, hogy a kutatást megrendelő vállalkozások előfinanszíroztak, ezért ettől a felperes esetében sem térhetett volna el.
- [13] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a KTIA tv. célja az, hogy előmozdítsa valódi kutatás-fejlesztési tevékenységet, ami csak akkor tud hatékonyan megvalósulni, ha az innovációs járulékfizetési kötelezettséget kizárólag az első megrendelő csökkenti.

- [15] A felperes nem minősíthető a felperesi beavatkozó kutatásainak egyik társfinanszírozójaként, mivel e ténynek a kutatási szerződésből egyértelműen ki kellene tűnnie. A felperes és a felperesi beavatkozó között létrejött kutatási szerződések azonban nem utalnak többes finanszírozásra, illetve a kutatási eredményeknek vagy ezek bármely részletének más finanszírozó részére történő átadására. Nem vitató tény, hogy a felperesi beavatkozó több gazdasági társaság részére értékesítette a kutatási tevékenysége eredményét, és ezek tekintetében a felperes nem igazolt közös megrendelést és többes finanszírozást.
- [16] A több közös vállalkozás által finanszírozott kutatás elfogadott a KTIA tv. rendelkezései értelmében, de jelen ügyben ilyen nem került igazolásra. A többes értékesítés tényleges megvalósulása és a társfinanszírozás bizonyítottságának hiánya miatt az alperes helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy ki az első megrendelő. A felperesi beavatkozónál lefolytatott ellenőrzés nem tartalmazza a jogviszony minősítését, ezért nem állapítható meg olyan jogilag releváns tény, amely az adóhatóságot a felperes kapcsán hozott határozat meghozatalakor kötötte volna.
- [17] Az SZTNH szakvéleményét az alperes értékelte és elfogadta, de az ügyben nem az újdonság tartalom fennállása volt a vitatott. A projekt nem a felperes első megrendelőkénti finanszírozásával valósult meg, és mivel a többes finanszírozás nem igazolt, az alperes megalapozott és jogszerű döntést hozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, vagy hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkének, KTIA tv. preambulumban, 4. § (3) bekezdésében, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 97. § (4)-(6) bekezdéseiben, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 336/A. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Álláspontja szerint olyan KTIA tv.-ben nem szereplő olyan vélelem felállítása, mely szerint a KTIA tv. célja csak akkor tud konkrétan megvalósulni, ha az innováció járulékfizetési kötelezettséget kizárólag az első megrendelő csökkenti, már önmagában jogszabálysértővé teszi az ítéletet. A jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezések nem tiltják kutatások több gazdasági szereplő általi finanszírozását. Kifejtette, hogy kutatás-fejlesztési tevékenység megkezdését

megelőzően nem tudott arról, hogy többen vesznek részt a finanszírozásban, és nincs jelentősége annak, hogy erre a szerződések utalnak-e vagy sem, mivel ez ténykérdés. A tanulmányok átadásának időbelisége releváns, és a tanulmányokat a felperesi beavatkozó egyszerre adta át a kutatást finanszírozók részére. A bizonyítatlan tényeket tévesen értékelte a terhére az alperes és a bíróság. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem bizonyította, hogy már elkészült tanulmányt vásárolt volna meg.

- [19] A felperesi beavatkozó részére kézbesített okiratok, továbbá tárgyalásra történő idézés „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.
- [20] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint jelen ügyben társfinanszírozás nem valósult meg. Nem a tanulmányok átadásának van relevanciája, hanem az értékesítésnek, illetve e körben annak, hogy ki volt az első megrendelő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati eljárásban, rendkívüli jogorvoslati jellege miatt, nem kerülhet sor bizonyítás felvételére, a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésre, a Kúria - a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben - a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet (Pp. 275. §, BH2002.29, BH2005.179.).
- [22] A Kúria a Pp. 275. §-a alapján eljárva a rendelkezésére álló iratokból megállapította, hogy a felek között nem volt vita a tekintetben, hogy a határozatokkal érintett tanulmányok megfelelnek a KTIA tv. 4.§ (3) bekezdésében, és 12. §-ába foglalt követelményeknek, és abban sem, hogy a felperesi beavatkozó nemcsak a felperessel, hanem más gazdasági társaságokkal is kötött a tanulmányok, kutatások elkészítésére vonatkozó megállapodásokat. Egyetértettek a felek abban is, hogy a jogalkotó csupán 2012. január 1-től, éppen a jogalkalmazási bizonytalanságok feloldása érdekében, már szabályozta a közösen végzett kutatás-fejlesztési tevékenységgel kapcsolatos problémákat, de a perrel érintett időszakra irányadó törvények e tárgyban nem tartalmaztak konkrét rendelkezéseket, és a határozatokkal érintett időszakban hatályos jogszabályi rendelkezések sem zárták ki a többes finanszírozást, illetve megrendelést.
- [23] A rendelkezésre álló adatok szerint a felperesi beavatkozó nem csak a felperessel, hanem más gazdasági társaságokkal is kötött szerződéseket, és ezek egyike sem utal más megrendelőre. A felperes által igazolt tény azonban az is, hogy a felperesi beavatkozó az elkészült tanulmányokat megrendelőinek egyazon időpontban adta át és a tanulmányokért valamennyi megrendelő fizetett a felperesi beavatkozónak.

- [24] Az alperes érdemi döntése a kereset által vitatott körben - az elsőfokú bíróság által elfogadottan - azon alapult, hogy a felperes nem igazolta a többes finanszírozást, és a projektek nem a felperes első megrendelőkénti finanszírozásában valósultak meg, ezért a kutatás eredményének többes értékesítésére került sor. Mindezek miatt pedig függetlenül attól, hogy a KTIA tv. (3)-(4) bekezdésében, és 12. §-ában meghatározott feltételek bekövetkeztek a KTIA tv. céljával nem egyeztethető össze, az hogy ugyanazon kutatás-fejlesztési projekt finanszírozás okán több gazdálkodó szervezet érvényesítsen innovációs járulékcsökkentést.
- [25] A Kúria az előző pontban rögzítettek kapcsán utal arra, hogy érdemi döntésének alátámasztásaként az alperes és az elsőfokú bíróság is tévesen hivatkozott a Kfv.I.35.769/2012/5. számú ítéletben kifejtett jogi álláspontra. Ebben az ügyben a Kúriának nem a jelen ügygel azonos ténybeli és jogi megítélésű ügyben kellett döntést hoznia. A Kfv.I.35.769/2012/5. számú ügyben irányadó tényállás szerint ugyanis az alperessel egyezően a Kúria azt állapította meg, hogy az adózó részére az alapítvány és alvállalkozója sem végezte el a számla szerinti kutatás-fejlesztési tevékenységet, ez nem valósult meg és emiatt az adózó nem jogosult az innováció járulék csökkentésére. Mindezek miatt ennek az ügynek nem volt tárgya a többes finanszírozás, ezért e kérdésben döntés sem született.
- [26] Jelen ügyben a Kúria - a rendelkezésére álló iratok alapján - azt állapította meg, hogy alapos az a felperesi érvelés, mely szerint a közigazgatási iratok és az alperes határozata sem tartalmaz arra vonatkozó adatokat, tényeket, bizonyítékokat, hogy a vitatott kutatások ténylegesen mennyibe kerültek megrendelőkre lebontva. A kutatás teljes költsége egy megrendelőnél, avagy többnél megosztva keletkezett-e vagy sem, a felperesi beavatkozó ugyanazon tanulmány kapcsán, ugyanazt az összeget számlázta-e ki többször vagy a különböző megrendelők felé a folyamatosan végzett kutatás költségei kerültek elosztásra, megosztásra. Ennek azért van jelentősége, mert önmagában az a tény, hogy a felperesi beavatkozó és a felperes, továbbá más megrendelők között nem közös szerződés került megkötésre, illetve a megkötött szerződések egymásra utalást nem tartalmaznak, még nem zárja ki azt, hogy egy adott kutatási tevékenységhez akár közben is bárki csatlakozhasson.
- [27] Nincs továbbá olyan jogszabályi rendelkezés, amely a perrel érintett időszakra kimondaná, hogy kizárólag akkor tud a KTIA tv. célja hatékonyan megvalósulni, ha az innovációs járulékfizetési kötelezettséget csak az első megrendelő csökkenti. Helytállóan hivatkozott a felperes arra is, hogy a tanulmányok átadásának időbeli sorrendje releváns adat lehet, ha és amennyiben ez az előző pontban részletezett körülményekkel együtt értékelésre kerül, mivel fogalmilag

kizárt elkészült tanulmányok értékesítéséről beszélni olyan tanulmányok esetében, amelyek még nem készültek el, tehát amelyek elkészültéhez nem csupán egy, hanem több társaság is finanszírozási kötelezettséget vállalt.

- [28] A felperes helytállóan hivatkozott arra is, hogy az e perbelivel azonos jogkérdést felvető Kfv.I.35.200/2016. számú ügyben a Kúria már állást foglalt abban a kérdésben, hogy levonható-e az innovációs járulékból az olyan kutatás-fejlesztés megrendelés költsége, amit nem egy, hanem több társaság is megrendelt. A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa osztja a Kfv.I.35.200/2016/5. számú ítéletben kifejtett jogi álláspontot, amely a következő:

A kutatás-fejlesztési tevékenységet annak eredményével együtt szükséges vizsgálni. Egy adózó kutatás-fejlesztési tevékenységének költsége akkor hárítható járulékcsökkentés útján az államháztartás részét képező elkülönített állami pénzalapra, ha az egyaránt szolgálja az adózó és a nemzetgazdaság javát, figyelemmel a KTIA tv. preambulumban deklarált célokra, amelyek között szerepel az ország versenyképességének és fenntartható fejlődésének új ismeretekre alapuló erősítése (25.26. pontok).

- [29] Figyelemmel kell lenni arra, hogy a KTIA tv. (4)-(3) bekezdése két esetben teszi lehetővé az innovációs járulék csökkentését. Az egyik a saját szervezeten belül megvalósított, a másik a vásárolt kutatás-fejlesztési tevékenység. Jóllehet mindkét esetben komplex vizsgálódásra van szükség, azaz azt kell beazonosítani, hogy az előbbiek szerint értelmezett produktum létrejött-e az adózó termékében, szolgáltatásában, illetve eljárásában, a vásárolt kutatás-fejlesztési tevékenységre sajátos teszt alkalmazandó. Ebben az esetben ugyanis az új produktumnak a vásárolt kutatás-fejlesztés eredményében kell előállnia. Az vizsgálandó tehát, hogy az adózó által vásárolt kutatás-fejlesztés eredménye új ismeretanyag-e vagy sem. E minősítés során figyelemmel kell lenni mindarra, ami kifejezi, ami megtestesíti az új produktumot. Nem az tehát a kérdés, hogy az adózó miként hasznosította vagy fejlesztette tovább a vásárolt kutatás-fejlesztést saját szervezeten belül, hanem az, hogy amit vásárolt a nemzetgazdaság szempontjából - alkalmazva a komplex megközelítést - újnak minősül-e.

- [30] A perbeli eseten az alperes és az elsőfokú bíróság nem a Kúria Kfv.I.35.200/2016/5. számú ítéletében kifejtettek szerint járt el, továbbá ahogyan erre a felperes hivatkozott az érdemi döntéseiket nem kellően feltárt és tisztázott tényállás alapján hozták meg, mivel ezeket lényegében kizárólag arra a tényre alapították, hogy nem a felperes volt a SZTNH által is innovatívnak minősített tanulmányok első megrendelője.

- [31] Az előzőekben részletezettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy az ügyben felmerült jogkérdések

eldöntéséhez olyan további bizonyítási eljárás lefolytatása szükséges, amely meghaladja a per kereteit, és figyelemmel volt arra is, hogy a bíróság nem vonhatja el az adóhatóság hatáskörét, mert ezzel csorbítaná a felperes, illetve a felperesi beavatkozó jogorvoslathoz való jogát, így - a Pp. 275. § (4) bekezdése és a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján - a perben vitatott körben ítéletének rendelkező részében foglaltak szerint döntött.

- [32] Az új eljárást az elsőfokú adóhatóságnak a Kúria ítéletében kifejtett jogi álláspontra figyelemmel kell lefolytatnia. Tisztáznia kell tehát függetlenül attól, hogy az egyes kutatási szerződések utalnak-e vagy sem többes finanszírozásra, hogy a felperes ténylegesen részt vett-e a kutatások finanszírozásában vagy egy már megfinanszírozott kutatás-fejlesztési tevékenység eredményét vásárolta meg. E körben tett megállapításait az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseire figyelemmel hivatalból lefolytatott eljárása során igazolnia is kell. Döntenie kell továbbá abban a kérdésben is, mégpedig bizonyítékokkal alátámasztottan, hogy a felperesi beavatkozó által elkészített és az SZTNH által bizonyítottan igazoltan innovatív tanulmány új ismeretanyagot hordozott-e vagy sem a felperes, továbbá nemzetgazdaság szempontjából. Az ügyben érdemi döntésének meghozatalakor figyelemmel kell lennie a Kfv.I.35.200/2016/5. számú ítélet 31-33. pontjaiban megfogalmazott és a jelen ügyben is elfogadott iránymutatásra.

Záró rész

- [33] A felperesi beavatkozó nyilatkozatot nem terjesztett elő és a perben tartott tárgyalásokon nem jelent meg, ezért a Kúria javára perköltséget nem állapított meg.
- [34] A felperes javára megítélt perköltség a Pp. 78. § (1) bekezdésén, illetve a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltakon alapul.
- [35] A pervesztes alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a kereseti és felülvizsgálati eljárás illetékre vonatkozó rendelkezések az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c.) pontján és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakon alapulnak.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

, 2017. február 2.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró

